

gjørelsen godt kan ske paa den her foreslaaede Maade i saadanne Tilfælde, hvor hele Sognet er interesseret i Sagen. Ligeledes mener jeg, at det er en Feil ved det foreliggende Lovforslag fra den ærede Minister, at der ikke er tilstaaet de vedkommende Byraads- eller Sogneraads Medlemmer nogenjomhelst Godtgjørelse for den Uleilighed, der er forbunden med, at de skulle møde i en Kommune og afgjøre en saadan Sag. Jeg mener, at dette ikke er ganste retfærdigt; det kan jo dog tænkes, at et Byraad f. Ex. kan komme til at reise mange Mil, og jeg finder derfor, at det vilde være rigtigst, at der i alt Fald blev tilstaaet Vedkommende en lille Godtgjørelse i Reiseomkostninger, fordi de saaledes skulle give Møde. Jeg sætter saamegen Pris paa, at dette Ændringsforslag maa blive vedtaget, at jeg, hvis det ikke skulde finde Tilslutning hos den ærede Minister og heller ikke blive vedtaget her i Thinget, vilde ønske, at vi slet ikke fik dette lille Tillæg til Loven af 14de April 1865. Jeg skal derfor anbefale dette Ændringsforslag faavel til den ærede Ministers som til Thingets Velwillie og ønske, at det maa blive vedtaget.

Thorup: Jeg vil ikke gaa faavidt som den ærede sidste Taler og sige, at jeg, hvis disse Forslag ikke blive vedtagne, vil stemme imod Loven; men det forekommer mig, at der er en Mangel ved det foreliggende Forslag, navnlig med Hensyn til, at man ikke rigtig kan se, hvorvidt vedkommende Kommunalbestyrelse, der er udnævnt af Amtmanden til at foretage denne Kjendelse lige overfor Medborgere, skal have nogen Befordringsgodtgjørelse eller ikke. Vel staar der i Loven af 14de April 1865 § 5 femte Post, at de Udgifter, som paadrages ved Sagens Behandling, skulle paalignes de vedkommende Interesserede i Sagen; men jeg tror ikke, at det nye Apparat, man nu vil sætte ifaand, nemlig den fremmede Kommunalbestyrelse, kan faae Reisegodtgjørelse, og jeg tror det saa meget mindre, som det jo specielt nævnes, at Amtsrådet, hvor det foretager Kjendelsen, skal have Godtgjørelse. Det forekommer imidlertid mig, ligesom den ærede sidste Taler, at det vilde være urimeligt, om man maatte komme til at reise en hel Mil eller længere uden at faae Reisegodtgjørelse. — Ændringsforslaget er altsaa stillet for at gjøre det klart, at vedkommende Kommunalbestyrelse, der skal paakjende Sagen, skal have Reisegodtgjørelse.

Hvad angaar det første Ændringsforslag, vi have stillet, da vil det let ses, at det i Grunden er en Forandring i Henseende til, hvad der tidligere har været gjældende, og det er jo i Grunden en Forandring i Kommunallovens § 14, som siger, at der skal være et flertal tilfæde, for at en gyldig Stemmegivning kan foretages; men det forekommer mig i dette færegne Tilfælde, at, dersom de interesserede Parter ere fornøiede med et

Mindretals Afgjørelse, kan der ikke være Noget til Hinder for en saadan Afgjørelse, og saa er man fri for at sætte det store Apparat i Gang. Jeg vil derfor henseende til den ærede Minister, om man ikke kunde foretage den Forandring i den nugjældende Lovgivning, at man saaledes i enkelte Tilfælde lod et Mindretal afgjøre Sagen, naar de interesserede Parter vare fornøiede dermed. Jeg indrømmer, at det Udtryk: „Klageren“, som Forslagsstillerne have brugt, er mindre heldigt, og at det vilde være rigtigere at bruge Udtrykket: „de interesserede Parter“; men det er Noget, der kan ændres ved Sagens tredje Behandling. Jeg vilde ønske, at Thinget vilde vedtage disse Ændringsforslag, navnlig det sidste, som gjør Loven klar, og bestemmer foreskriver, enten vedkommende Kommunalbestyrelse i det paagjældende Sogn skal have Befordringsgodtgjørelse eller ikke.

Bouloffe: Den lille Underændring, jeg har stillet, gaar kun simpelthen ud paa at gjøre Forholdet lige, enten det er under almindelige Forhold eller under extraordinære Forhold, hvor Amtmanden skal foranstalte Sagen afgjort i et fremmed Sogn. Det forekommer mig, at, naar det kan opstilles for det ene Tilfælde, maa det ogsaa være rigtigt at gjøre det for det andet. Det synes mig, at naar man i det ene Tilfælde i et Sogn kan bruge Besjendtgjørelse ved Kirkestevne og paa anden brugelig Maade, kan man ligesaa godt gjøre det i det andet Tilfælde, hvor de ere aldeles ensartede og beslægtede. — Den ærede første Taler (M. Beversen) sagde, at det var en urimelig stor Beskøffning at sætte den enkelte Mand i, at han skulde lade et helt Sogns Beboere indkalde, men det forholder sig i Virkeligheden ikke saaledes; de skulle vel indkaldes, men alle Omkostningerne falde jo fordelte paa alle dem, hvem der bliver tilkjendt Part i Veien. Følgelig er Forholdet aktuelt det samme i det ene som i det andet Tilfælde, og det er for at gjøre det ens, at jeg har tilladt mig at stille dette Underændringsforslag. Imidlertid sætter jeg ikke stor Pris hverken paa Ændringsforslaget eller paa Underændringsforslaget. Jeg er i Grunden lige glad, enten det vedtages eller ikke, men jeg har opstillet Underændringsforslaget, for at det kunde være stillet lige og saaledes foreligge til Afstemning. — Den sidste Del af Ændringsforslaget Nr. 2 maa jeg dog anbefale, thi det forekommer mig urimeligt, naar der overhovedet gives nogen Magt til at give et Sogneraads Medlemmer Paalæg om at møde i en fremmed Kommune, da at lade disse reise en lang Veie uden Godtgjørelse. Jeg kan ikke andet end særlig anbefale Vedtagelsen af dette Ændringsforslag, men maa være imod, at Amtmanden faar den omhandlede Myndighed.

Indenrigsministeren (Seel): Den